

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-296/03 (αίτηση του Cour d'appel για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Administration de l'enregistrement et des domaines, État du grand-duché de Luxembourg κατά Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg Sarl (¹)

(Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρο 13, Γ — Απαλλαγή της μισθώσεως ακινήτων από τον φόρο — Δικαίωμα επιλογής της υπαγωγής στον φόρο — Έκπτωση του φόρου επί των εισροών — Προηγούμενη έγκριση εκ μέρους της φορολογικής αρχής)

(2004/C 262/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-269/03, με αντικείμενο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, την οποία υπέβαλε το Cour d'appel (Λουξεμβούργο), με απόφαση της 18ης Ιουνίου 2003, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 20 Ιουνίου 2003, στη διαφορά Administration de l'enregistrement et des domaines, État du grand-duché de Luxembourg κατά Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg Sarl, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. Rosas και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: M. Múgica Arzamendi, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι διατάξεις του άρθρου 13, Γ, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α) και δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, δεν εμποδίζουν ένα κράτος μέλος, το οποίο έκανε χρήση της ευχέρειας να παράσχει στους υποκειμένους στον φόρο το δικαίωμα να επιλέγουν τη φορολόγηση των πράξεων μισθώσεως ακινήτων, να θεσπίζει ρύθμιση η οποία εξαρτά την πλήρη έκπτωση του ΦΠΑ επί των εισροών από την προηγούμενη έγκριση της φορολογικής αρχής, χωρίς η έγκριση αυτή να έχει αναδρομική ισχύ.

(¹) ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-450/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/44/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2004/C 262/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-450/03, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: η K. Banks) κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: S. Schreiner), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, Πρόεδρο τμήματος, την F. Macken (εισηγήτρια) και τον S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της οδηγίας αυτής.
2. Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Σεπτεμβρίου 2004

στην υπόθεση C-454/03: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/44/ΕΚ στην εσωτερική έννομη τάξη)

(2004/C 262/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-454/03, που έχει ως αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις

28 Οκτωβρίου 2003, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: η K. Banks) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: η E. Dominkovits), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, Πρόεδρο τμήματος, την F. Macken (εισηγήτρια) και τον S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Σεπτεμβρίου 2004 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή του προς την οδηγία 98/44/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 1998, για την έννομη προστασία των βιοτεχνολογικών εφευρέσεων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της οδηγίας αυτής.

2. Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 289 της 29.11.2003.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien με διάταξη της 7ης Ιουνίου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των T-Mobile Austria GmbH και Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-284/04)

(2004/C 262/24)

Το Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien, με διάταξη της 7ης Ιουνίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου την 1η Ιουλίου 2004, υπέβαλε προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ των T-Mobile Austria GmbH και Δημοκρατίας της Αυστρίας, που εκκρεμεί ενώπιόν του, τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο σε συνδυασμό με το παράρτημα Δ, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ (¹) του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (στο εξής: έκτη οδηγία) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η κατανομή δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας σύμφωνα με τις προδιαγραφές UMTS/IMT-2000, GSM-DCS-1800 και TETRA (στο εξής: δικαιώματα χρήσεως συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας) από ένα κράτος μέλος έναντι ορισμένου ποσού για τη χρήση των συχνοτήτων αυτών αποτελεί δραστηριότητα που εμπίπτει στον τομέα των τηλεπικοινωνιών;
2. Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι κράτος μέλος, του οποίου η εθνική νομοθεσία δεν προβλέπει το αναφερόμενο στο άρθρο 4, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της οδηγίας κριτήριο

του μη αμελητέου χαρακτήρα μιας δραστηριότητας (κανόνας περί ήσσονος σημασίας πράξεις) ως προϋπόθεση για την απόκτηση της ιδιότητας του υποκειμένου στον φόρο, πρέπει να θεωρείται ως εκ τούτου σε κάθε περίπτωση ως υποκείμενο στον φόρο για το σύνολο των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στον τομέα των τηλεπικοινωνιών ανεξαρτήτως του αν οι δραστηριότητες αυτές είναι αμελητέες;

3. Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η κατανομή δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας από κράτος μέλος έναντι συνολικού ποσού ύψους συνολικώς 831 595 241,10 ευρώ (UMTS/IMT 2000), ήτοι 98 108 326 ευρώ (DCS-1800-κανάλια), ήτοι 4 832 743,47 ευρώ (TETRA) αποτελεί δραστηριότητα που δεν είναι αμελητέα και ότι, ως εκ τούτου, το κράτος μέλος αποτελεί υποκείμενο στον φόρο λόγω της δραστηριότητας αυτής;

4. Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, της έκτης οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι θα προκαλούνταν μεγαλύτερες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην περίπτωση που κράτος μέλος κατά την κατανομή δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας έναντι συνολικού ποσού 831 595 241,10 ευρώ (UMTS/IMT 2000) ήτοι 98 108 326 ευρώ (DCS-1800-Κανάλια) ήτοι 4 832 743,47 ευρώ (TETRA) εξαιρούσε τα ποσά αυτά από τον φόρο κύκλου εργασιών, ενώ οι ιδιωτικοί φορείς που παρέχουν τέτοιου είδους συχνοτήτες υπόκεινται υποχρεωτικά στον φόρο κύκλου εργασιών;

5. Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 5, πρώτο εδάφιο, της έκτης οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πλαίσιο της ασκήσεως δημόσιας εξουσίας η δραστηριότητα κράτους μέλους το οποίο κατανέμει δικαιώματα χρήσεως συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας, μέσω κατ' αρχάς πλειοδοτικού διαγωνισμού σχετικά με το ύψος του ποσού για τη χρήση των συχνοτήτων και, εν συνεχεία, κατακυρώνοντας το δικαίωμα χρήσεως των συχνοτήτων αυτών στον πλειοδότη και ότι, ως εκ τούτου, η άσκηση της δραστηριότητας αυτής καθιστά το κράτος μέλος υποκείμενο στον φόρο, τούτο δε ανεξάρτητα από τη νομική φύση της πράξεως με την οποία κατανέμονται τα δικαιώματα αυτά σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας του κράτους μέλους;

6. Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, της έκτης οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η περιγραφόμενη στο πέμπτο ερώτημα κατανομή δικαιωμάτων χρήσεως συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας από κράτος μέλος αποτελεί οικονομική δραστηριότητα και ότι, ως εκ τούτου, πρέπει να θεωρηθεί υποκείμενο στον φόρο το κράτος μέλος που μετέρχεται τη δραστηριότητα αυτή;

7. Πρέπει η έκτη οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα ποσά που καθορίζονται για την κατανομή των δικαιωμάτων χρήσεως των συχνοτήτων για συστήματα κινητής τηλεφωνίας αποτελούν ακαθάριστα ποσά (τα οποία περιλαμβάνουν ήδη τον φόρο προστιθέμενης αξίας) ή καθαρά ποσά (στα οποία μπορεί να συνυπολογιστεί και ο φόρος προστιθέμενης αξίας);

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.